

(*Cart. St. Cugat* III, 54); 1149. *Polinia* (Mas XI, 123); 1195. *Poliniano* (*Cart. St. Cugat* III, 338); 1359. *Sent Salvador de Pulinyà* (*CoDoACA* XII, 13).

Polinyà de la Ribera (o *Polinyà de Xúquer*), poble i municipi de la Ribera Baixa, a la dreta del Xúquer.

PRON. MOD.: *polinà*, oït per J. Giner, allí (1935).

DOC. ANT.: 1270. *Paluynen* (Mz. Ferrando, *Cat. Doc. Val. reg.* 16. fol. 223v).

Polinyà del Xúquer, tot essent PAULINIANUM com el del Vallès, sofrí la normal evolució mossàrab -ANUM > -én i l'assimilació *au-e* > *au-o/u* també típica del mossàrab. Però els conquistadors, reconeixent-hi un duplicat del Polinyà del Principat, l'assimilaren a la forma d'aquest.

ETIM. Nom de predi romà en -IANUM derivat del NP llatí PAULINUS (congèneres occitans en Skok, 118; cf. Aebischer, *Top.*, 121-122). J.F.C.

Politxol, V. Pola

POLL

«Pollancre»: *DECat.* VI, 654a56-658a13.

Torrent del Póll, a Osseja (XXIII, 28.5). *Mas d'én* ~, a Corbera de les Cabanes (XXVII, 21.9). *Font del-*, a Gósol (XXXVIII, 89.17). *El terrer del* ~, a l'Alcora (XXIX, 114.2). *Masia del* ~, a Riba-roja de Túria (XXX, 113.7). *Fonteta del* ~, a Olocau de Carraixet (XXX, 102.15). *El ~ de Mir*, a Mislata (XXX, 129.14). *Racó del* ~, a Crevillent (XXXVI, 151.7). *Sa Font des* ~ i *s'Hort des Pere des* ~, a Campanet (XL, 85.25; 86.15).

La Placeta dels Polls, a Lleida (Lladonosa, *C. Lleida*, 108). *Es Pólls*, partida, i *Aubelló des-*, a Binissalem (XL, 39.8; 41.16).

El Pollanc, partida, a Benigembla (XXIV, 165.15).

El Pollancar, al Puig de Santa Maria (XXX, 53.13).

Mas de la Polleda, a Palau (Cerd. XXIV, 168.4).

Sengles *La Font Pollosa*, a Benicàssim (XXIX, 40 135.25), Onda (XXIX, 154.13) i Bocairent (XXXIV, 57.23), i a Riells de Montseny (*DECat.* VI, 657a40).

Collsespolles, collet, a Folgueroles. *Polles*, mas, a Calldetenes i amb assimilació *La Pompollosa* a Sorpe (ibid. 657a47).

Cultismes: *Baixada el Pòpol*, a Manresa (afirma Font i Quer, *Mem. Acad. Ci.*, XXI, 442) (cf. *DECat.* VI, 656a46-49). J.F.C.

POLLÀ (Pollano)

El P. Josep Mas localitza prop de Badalona una antiga localitat que documenta l'a. 1025 «Ricolfus de *Puliano*» (*N.H.Bna.* v., 259) i 1052. *Pollano* (ibid. XII, 281).

Aebischer (*Top.* 121) hi ajunta una menció anterior, a. 879, però és clar que no és aquesta localitat sinó una homònima, avui oblidada, que havia de ser a la Cat. Nord (Conflent), perquè aquest «villare *Poliano*», és donat pel rei Lluís a Eixalada (el futur Cuixà) (*MarcaH.*, 805.17). Tots els altres noms del diploma són d'aquella terra, en particular els llgs. *Ocenyes* (Agre. d'Orellà) i *Campollong* (agre. de Vernet: Ponsich, *Top.* 116, 127). Amb raó el dona Aebischer com nom de predi en -ANUM, del NP POLLIUS (Schulze, 424), cap de família prou nombrosa (*Pollinius, Pollienius* etc., Schul.) car si vingués de *Pauk(i)us* hi hauria segurament *au* a les mencions antigues.

Hi afegim un o més homònims mossàrabs: *Pullent* pda. rústica a la vall de Guadalet, te. Benifaió (XXXV 37.8). No en sé altra notícia: no en S.Siv. ni censos de moriscos. Però trobo que un cognom *Pullana* és rar: només en tinc notícia a Llocnou de Fenollet, d'on deu ser típic i hi està arrelat d'antic, com veig pels arxius municipals (XXXII, 37.7).

POLLEGÓ

Caps de Pollegó, a Palau de Cerdanya (XXIII, 59, 7-12). *Els Pollegons del Pedraforca. el Gran Pollegó i el Pollegó Petit*: són els dos cims culminants d'aquesta muntanya (Coromines, 1964). *El Pollegó del Gat*, a Saldes (Coromines, 1964).

La forma mossàrab d'aquest nom és: *El Pollecó* o *Alt del Pollecó*, cim de 653 m. alt, el més alt de la vall del Rec del Port, que baixa al N. del port d'Albaida (Coromines, 1962), d'on el nom del *pollecó*, barranc en el terme d'Albaida (*GGRV, Val.* II, 7).

ETIM. *Pollegó* s'aplica a NLL per analogia de forma amb els *pollegons* o brancs d'una forca: és derivat del llatí POLLEX, -ICIS, «dit gros» (*DECat.* VI, 670b47-48; 672b7-33). J.F.C.

POLLENÇA

La ciutat de la costa lleuantina de Mallorca.

PRON. *polénsa* allí mateix i a tota l'illa (1953 a Sóller XII, 121, etc. i en l'enq. de 1963 a la ciutat mateixa). Gentil. *pollencins* (a Sóller i pertot).

MENCIONS ANT. Ja en el *Rept.* on hi ha una llista dels «qui populantur POLENTIA et in alcheriis» del seu terme pertanyents al Rei, comprenent-ne per llurs noms uns 90 entre alqueries i rafals (Bof. 14-17), entre ells molts encara coneguts pels mateixos noms (o lleus variants, com Formentor, Farins, Biniatró etc.), aquí, doncs, el nom en forma llatina, però la romànica (mossàrab) s'hi dedueix també del gentilici, que hi figura, més o menys arabitzada, p.